

Szerkesztőség:
Kaszinoy-utca 1. sz., I. em.
 (Király-utca száma.)
 Kiadónál:
Wolf Miksa könyv-és papír-
 kereskedésben **Király-utca,**
Hattyu-ájtól.
 Nyitlertben egy sor 20 kr.

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)

POLITIKAI NAPILAP

Előzetési árak:

Pécs, hétköznapon:
 Egész évre 10 ft.
 Egy hónap 1 ft.
 Vidékre (Magyarországon):
 Egész évre 12 ft.
 Egy hónap 1.20.
 Egyes szám ára Pécsen 4 kr.,
 vidéken 5 kr.

Megjelenik vasárnap kivételével minden este 5 órakor.
 Hirdetések főcímetek: kiadóhivataltban.
 Főszerkesztő: **PERCEZ BÉNI**
 Főtitkár szerkesztő: **LENKEI LAJOS.**
 Társszerkesztő: **FEILER MIHÁLY.**
 Szerkesztő: **HAKSCH LAJOS.**
 Egyes számok kaplatok minden lapokulról.
 Előfizetést elfogad a lapkiadóhivatal és
 TAUSZ VILMOS dohányüzéje.

Kossuth Lajos beteg!

Hazaíás aggodalommal nézők Turin felé. Szomorú, leverő hírek jönnek onnan: hazánk legnagyobb fia, az újabbkori történelem egyik legmagasabb alakja, a szabadság és szabadság eszmék zászlóvivője beteg. A hírek nem jóslják ugyan még a katasztrófát, a mécs még nincs kialvóban, az erő még nem tört meg, a remény még jogosult, hogy megtartható legyen annak élete, kiért „buzgó imádság epedez százazek ajkán”, — de már a veszély lehetősége, a korállapot bizonytalansága, a táviratok ellenmondásai is megdöbenték a magyar ember szívét, elegendő arra, hogy aggodalommal és lázas izgalommal teljék el felkünk, hogy az ország, az egész művelt világ, a rokonszenv és részvét legmélyebb, legigazabb érzületével nézzenek e csodálatos nagy ember körégya felé.

Kossuth Lajos beteg. Kell-e fájóbb, levelebb hírt, van-e, mi a magyar hazát melyebben érinthet, mi közvetlenebbül érthető, mely nagyobb, általánosabb és igazabb részvétet kelthetne, mint éppen ez a hír? Az ő betegsége betegsége tesz mindnyájunkat, a miéket az ő nagysága, az ő hazaszeretete, az ő nevének dicsősége mindnyájunk kölcinsége. Egy eszme, egy ige az ő neve, egy hatalmas szó szobor az ő személye nekünk. Mennél korosabb az évek számában, annál csodálatosabb az ő alakja, annál bizonyítottabb az a hit és meggyőződés, hogy Isten kiváló rendeltetése adta őt nekünk s e bámulatosan kitartó testi és szellemi erő arra int még azokat is, hogy eltekintől táborához nem tartoznak, hisz kiké feltétlenül meghódolni kötelezve vannak.

És a kiért egy ország aggóódik, a kiért milliók vesze töpreng, nem lehet közöttünk, szeretetünk nem lehet neki gyógyír, vonzalmunk, odaadásunk nem szolgálhat ápolására, a kétségbe nehez órákat nem vészráshatunk együtt, az ő távol fölénk, messze imádozt hazájából, idegen földön, hontalanul, majdnem elhagyatottan kózdódik beteg ágyán a léttel. Vajjon tudja-e, érzi-e, hogy az egész ország aggóódik érte, hogy nemcsak az ő neve, az ő dicsősége, hanem az ő élete is szíven élünk? Kell tudnia, kell éreznie, hisz szíven élnek minden dobbanása a miénk és mindnyájunk szerete az övé. E tudat, ez érzés adja meg neki bizonyára az életfenntartási erőt, ez a mi küzdést könnyűvé, elviselhetővé teszi, mi csüggedni nem hagyja.

És ezért reméljük mi is a legjobbat. Rea, tanácsára, intésére oly nagy, pótolhatatlan szükségünk van most, a mai válságok, zűrvárvány viszonyok között, midőn a testvérség, szabadság, egyenlőség fenkőt eszmékből kifolyóttó szabadságú irány megdávama, veszélyeztetve van, midőn a legbátrabb is ingadozik, a legigazabb hazafi is kétségbeeskedni mer. Az ő bölcsesége, kétségbevonhatlan hazaszerete, töretetlen elvűessége mutathatja meg nekünk az irányt, a követendő utat, az ő nemes gondolkodása egyenlítheti ki csak a különböző ellentéteket.

Isten kegyelme tarítsa meg drága életét hazája és hű, szerető magyar népe javára, dicsőségére!

Oszojék el a bizonytalanság köde, teljesüljön a milliók ajkáról felhangzó fohász: jöjjön jobb hír Turinból!

A ki választás és a ki nem választás.

Bajor község, egy sárosmegyei kis tóajku falunak néhány szavazó polgára odaigyegette magát, vagyis inkább keresztívonságot egy nyomtatott levél alá s az egyetlen számbavehető intelligens ember, a plébános utján elküldött képviselőjüköz, Hodossy Imrehez. És ő mit tesz: felel! azonnal a levélre, vagyis helyesebben mondva: a levél alakban hozzá intézett általános jellegű felszólításra. Felel udvarias formában, a megiszteltetés hangján, a választás adás kölczettségének tudatában. És jelle, országos jelentőségű választásvál nemcsak saját tekintélyét és jó híret öregíti, hanem kiemeli választónak alkotmányos jogait és egyszerű nevezettségét kölcsönöz a kis tó falunak. Milyen messze esik a néhány száz lakosságú Bajor község, a múltjában, jelenében híres Pécs városától! A mi ott szerencse a képviselőre, hogy választóhat, itt szerencse megtudni azt, hogy a képviselő nem fogja érdemesíteni választóit a feleletre; a mi ott helyes alkalom a nyilatkozásra, itt ürügy a község és bizonytalanság prolongációjára, a mi ott a választónak joga, az itt alattomos manőver, a mi ott illik, itt nem illik. Pedig nem is mi intéztük a kérdést hozzá, hanem általunk, közvetítésünkkel valódi, tiszta, szavazati joggal bíró választók, kik közül nem egy még az Erreth-párt végrehajó bízottságának is tagja volt! Hát mi nem is arrogáljuk azt a jogot, hogy kérdezzünk és így nem is várnok a feleletet, de azok a választók mind illetudó, udvarias emberek, részint több, részint nemes háttas, egyik-másik még a választáskor nagyon is kegyelt új polgártárs, mégis csak megérdemelnek azt az apró szócskát: igen, vagy nem? Most már ilyen csodás utat: ók vándoroljanak-e ki, vagy a képviselő urat küldjék — Bajorba?

Fővárosi levél.

Budapest jan. 31.

(F—y) Az a forró leve, melyet a nemzeti kaszinóban Atzél Béla bíró véleménye szerint oly rendkívüli ügyességgel megfőztek, az utolsó napokban egyszerre csak nagyon is bántja a százasok orrát.

Az a gyönyörűen kiesztelt „stikli”, melyvel a nemzeti kaszinó választmányának 9 kiváló tagját egyszerűen lelejtették, csak azért, mert azok szabadelvű és helyükbe beváltottak az ultramontan agitáció általános ismert vezetőit — fölyöttotta meg azoknak a szemét is, kik eddig folyton azzal állottak elő, hogy végre is elvi harcról van szó, melyet nem is kell komolyan venni, mert Magyarországon tán még sincs oly nagyszámú ultramontan, hogy azok mérvado tényezőkként szerepelhethének. Most kislut, hogy ez tulajdonképpen váliásfelekezetre való tekintet nélkül a meztelen reakciónak hadüzene, mely felkezelt közönybe burkolvotta, le akarja tenni a gyűlölt polgári elemnek hatalmát s a történelmi fejlődést vissza akarja szorítani legalább 50 esztendővel.

Igy aztán megértheti azt a csudát, hogy ezen nemzetellenes mozgalomba belevégült még a lutheránus Zay is, csak azért, mert gróf, sőt még a kálmánista Gyúryk is, szintén azért, mert gróf!

Igenis, a szabadelvűség, a szabadság irigy ellenáegének, a nemzet zómet tipus feladásis arisztokráciának az a vágya, hogy ismét föltöltetül és egyedül uralkodhassék Magyarországon fölött, nyilvánvaló ebben a mozgalomban és ezen, a polgár-miniszterelnök ellen intézett támadásban.

Hisz, ha közelről megvilágítja a mozgató erőt, hiába keressük az elvi meggyőződést, mint indító rugót. A fővárosi sajtóban, a „Magyar Allam”-on kívül, mely tisztán üzleti szempontból dolgozik, lévén nek a felekezeti agitáció állandó kenyere, két magyar és egy német organuma van ezen iránynak, vélelülül mind a három Apponyi-párti, a mely ezen útkarutakát ségíti. Az egyik a Pesti Napló. Ennek a szerkesztősé-

gében talán a nagy katolikus szellem dolgozik? Hisz a főszerkesztőn kívül az egész nagy szerkesztőség egy-ötty egy nem katolikusból áll. Vagy a Budapesti Hírnapban a nagy lutheránus Kaas Irvor bíró letele meggyőződésből csinál katolikus politikát? Vagy talán a Budapesti Tagblatt-ban, a mely letelekítő politikát folytat az ultramontan harc, Weisz János meggyőződésből folyik az állandó támadás? Valóban nevétség dolgozik, ha nem volna ez úgy annyira komoly! Ez mind a tulengő és tulkapó dolyfós arisztokráciának hatása, vagy a pártipolitikai taktika kifolyása, nem törődve avval, hogy minő kir háramlik abból az országra, a közügyre s az állam polgárra. Ezen urak előtt csak öntöz jogosultság van, a melytől kezdve a föld előtt ültogtak, azt hitték, hogy elérkezett az idejük s a félek polgárság majd csak tőrde borul. A tulhajtás, a val szenvedély az ellenkező vélelmetnyit szálta. A nemzeti kaszinóban megejett „stikli” nagyon balut ütött ki rajuk névze. Még a készen szemlélek sorában is megfőzötték kellett s legelőbb helyen idejében meg tudták érteni ezen urakkal, hogy eddig és ne tovább.

A tegnapi udvari ebéd után tartott hosszabb cerete alatt úgy látszik nagyon gyakran szóba került ez a kiakolbított s ma egyszerre csak hire jart, hogy első sorban Esterházy Miklós Mörög gróf, épügy Hunyady Imre gróf után Zichy Nándor gróf és Pallavicini Ede gróf, szépen megköszönök az ő rejuak esett megválasztását és lemondanak, sőt Esterházy Miklós Mörög gróf annak a kijelentésével, hogy ő nem akar máik kezében bál lenni, melylyel csak úgy játsznai lehet.

Fényesbék elégtelét nem nyerhettek a szabadelvű párt és annak hívei, amál is inkább, mert ezután még jobban fognak ügyelni az agitáció eszközeire. El fognak hallgatni az utóbbi napokban újra divatba jött legkeplelteneb rífogásokkal is, a melyekkel különösen az ultramontanok éltek. Ezek t. i. azt mondták, hogy a szegény király a szegények szíve alatt áll s reménye csak az, hogy a törvényhozás nem fogja megszavazni a polgári házasságot, ha azonban ez még is megtörténik, a szegény király kenyetlen lesz lemondani, a mire már el is határozta magát.

Ilyen felgyekkel dolgozik a reakció. A képviselőházbán élet most csak a folyosón és az étteremben van, benn az ülésteremben az unalom uralkodik. Találószerűen járta be a folyosót. Tibold Antal és Ungor Gábor évődtek Beóthy Álgernonál, hogy most már végre a szabadelvű pártnak, az ellenek többségben van, a galambokat elfrízották a kormánypart fájáról és azok elreputáltak. Beóthy vissza felett: „Lehet, de én úgy tudom, hogy a galambok vissza-visszaiernek a régi fára és ez a jelen esetben is hamar bekövetkezhetik.” Ungron oda szólt: „De nem, ha dísznót pótközlök a fá alá.” Beóthy ismét a folyosót. Tibold Antal és Ungor Gábor még a szabadelvű pártnak, az ellenek többségben van, a galambokat elfrízották a kormánypart fájáról és azok elreputáltak. Beóthy vissza felett: „Lehet, de én úgy tudom, hogy a galambok vissza-visszaiernek a régi fára és ez a jelen esetben is hamar bekövetkezhetik.” Ungron oda szólt: „De nem, ha dísznót pótközlök a fá alá.” Beóthy ismét a folyosót.

Hogy miket mondogattok oda a Párisból ma visszakerült Miklós Gyula Atzél Béla bírónak a nemzeti kaszinóban történtek miatt: azt bajos volna reprodukálni.

Szóval, a levélve tele van izgalommal, felhevüléssel, melynek esze a polgári házasságról szóló törvényjavaslatt tárgyalásának mielőbbi megkezdése vetelt véte.

Iskola-ügyünk költsége. Minden pécsi polgár méltó büszkeséggel tekintelt iskola-ügyünk fellettségére, mely messze földön paratánul áll. De hogy ez a magas színvonal mi anyagi áldozatokkal érteit el a multiban és mily óriási, évtől-évre lehet mondani napról-napra fokozódó terhekket jár, arról a városi penztárbán kötelekre való tudnának ebbszteni.

A városnak e tekintetben az volt a jelzava: „Noblesse oblige” és ha iskoláról van szó, mindent megosztavott. De ma, midőn az állam a legjelvedelmeezöb forrasokat a maga számára kapavirta tartja kezében és midőn a phylloxera-vész az adólapot égés hosszu sorára megsemmisítette, az iskolai szükséglet fedezése egyre nemiszűve, az iskolai szükséglet napra napra fokozódó terhekket jár, arról a városi penztárbán kötelekre való tudnának ebbszteni.

Nem lesz tehát érdekelten, sőt mindenki bámulatra fog kelteni, ha részlezerék az ország kizsákosait, melyeket a városi iskolatitkár évente leköti és fölmeszt. Még azután megemlítjük, hogy a törvény szerint közzétartási cölakra 3% pótdadót vetés ki és ha Pécs városa közzétartási közzétartás fedezetét pótdadó utján

— Azért helyes és jó, mert nekem hasznos; és ki tagadná, hogy ez az okoskodás nem igaz. Hogy másét érdemestem arra, hogy följátszalom, azt közönség meg nekem, vegye tisztelnek. Nem vagyok én újság, hogy újat mondjak; nem vagyok riportér, hogy híreket hajhászjak, hanem az a rendeltetésem, hogy közleményeket csináljak, sem az, hogy eredeiteket adjak, lassított, bebizonyított, hogy jó a megévő és mi olyanok vagyok, mint a méhek: gyűjtjük a mezet a hol találjuk. Legyeket tehát megelégedve mind-ával a mint nyútok, hisz egy igazútu, ha a rózsá-füzért végig imádkozza, nem mondja-e el mindég ugyanazt, nem repül-e 37-szer Allah nevét? É s így szónokolt — mindig kevesebb közönség előtt, morózusabbá válván napról-napra, míg által a kinőtt félelmesre kadit a paradicsom szőlítota, a hol nem kívánják tőle, hogy érdekes, új, eredeti legyen.

Ezen históriát olvastam Sidi Haschemben Abdal-lah gazellában.

Hadasi.

TÁVIRATAINK.

A király a kereskedelmi bálón.

Budapest, február 1. (A „Pécsi Ujság” eredeti távirata.) A király tegnap este 9 órakor a kereskedelmi bálón tisztelet meg látogatásával. A vígadó előtt óriási közönség gyűlt egybe, mely lelkes éljenzésbe tört ki, mikor a király kocsija a vígadó nagy kapuja előtt megállt, hol a rendező bizottság elnöke Lukács Béla kereskedelmi miniszter jele, mint Lady Patronsse fogadta hódolatteljesen a királyt. Lukácsné karján ment a király a bálterembe, hol Lancy Leo fogadta ő Felsősgét, ki kijelentette, hogy szívesen kereste föl a kereskedők bálját. A bálón az összes miniszterek és notabílitások jelen voltak. A király 10 óra utánig időzött a bálban és a fővárosi kereskedelmi világ több tagja részszelut abban a kitüntetésben, hogy a királynak bemutatják. A bál fényesen sikerült és a király látogatása által a jelen voltak előtt mindenesetre emlékezetes fog maradni. 24 év óta ez volt az első eset, hogy a király Budapestben látogatott meg.

Budapest, február 1. (A „Budapester Correspondenz” távirata.) A király tegnap látogatása a kereskedelmi bálón valószínűleg nagyfontosságú politikai ténynek tekinthető. A király elhatározásával egyenesen a **polgári életnek kívánta kitüntetni.** Elég sajátosok és feltűnő tény, hogy az egész arisztokrácia köréből, dacára annak, hogy az arisztokrácia minden tagjának meghívót küldötték, **Bethlen** András grófnén kívül egyetlen hölgy sem jelent meg azon a bálón, melyről előre tudva volt, hogy a király megjelenik.

A király rendkívül jól érezte magát a maga kívánta, hogy csárdást táncoljanak. Tánc alatt a legjobb kedvben nemcsak a nagy tömegbe szoruló táncosokat nézte soká, hanem az egész idő alatt lábavát imélt is vert. Hasonló kitüntetés érte ma I órakor a középosztályt, midőn a király meglátogatta na az új felszerűen berendezett kórházat.

Udvari hírek.

Budapest, február 1. (A „Pécsi Ujság” eredeti távirata.) Ma lesz az utolsó parlamentáris ebéd az udvarnál. Az ellenzékben részt vesznek **Hóssy, Füst és Ugron.** A király holnap Gödöllőn vadászik.

A nemzeti kaszinó bomlása.

Budapest, február 1. (A „Pécsi Ujság” eredeti távirata.) **Billó** István és **Festlich** Tassiló gróf is aláírták azon ívet, melyellyel közösen akarnak lemondani az újra megválasztott régi kaszinó választmányi tagok.

Linder mentelmi ügye.

Budapest, február 1. (Ered. távirat.) A képviselőháza Linder György mentelmi jogát **felfüggesztette.** Linder levélte intézett a ház elnökéhez, maga is kérévén mentelmi jogának felfüggesztését, azon reményben, hogy a bíróság előtt ártatlanságát bebizonyíthatja.

Elárult hivatalos titok.

Budapest, február 1. (A „Pécsi Ujság” eredeti távirata.) Azon alkalomból, hogy gróf **Zichy Nándornak Wosinsky Mórhoz írt levelét távirata** a lapokban közöltetett, több lap megtámadta a kormányt, hogy a távirati titkokkal partélcokra visszaél. Ez ügyben vizsgálást ejtett meg és sikerült a tettest kiziphatni. A

tettes egy alantas hivatalnok, ki a táviratot hírlapilag értekesítette, ki a táviradigazgatóság állásától ís fűggesztett.

A „Pécsi Ujság” és a „Pesti Napló”.

Budapest, február 1. (Saját tudósított távirata.) A „Pécsi Ujság”-ban „Gróf Károlyi kabinet” cím alatt megjelent cikk a fővárosi politikai körökben nagy fölflimést keltett. Erre mutat a „Pesti Napló” mai vezércikke, melyben tájétköz dühvel rolt lapunknak, **melynek azonban egyetlen ténybeli állítását sem cáfolja meg;** ellenben **Károlyi** István grófhhoz való **belső viszonyát** legfényesebben elárulja, kétségbeesetten védve gazdáját a közönség kacsajára.

Állandó diadaly Budapestest.

Budapest, február 1. (Eredeti távirat.) Tegnap a millenniumi országos bizottság ülést tartott, melyen **Wekerle** miniszterelnök pótelőterjesztést nyújtott be, hogy a főváros egyik alkalmas pontján a millennium emlékére diadaly állíttassék föl, épügy és szepművészeti és történelmi muzeum létesíttessék.

Gladstone lemondása.

London, február 1. (Eredeti távirat.) A „Pall Meall Gazette” jelenti, hogy Gladstone előrehaladott korára való tekintettel, ép úgy a Home Rule törvényjavaslattal a főrendiház által való visszautasítása miatt le fog mondani és az erre vonatkozó levélet a királynőnek meg a parlament megnyitása előtt el fogja küldeni.

Hivatalos árfoyakozás a budapesti áru- és értéktőzsdén.

(A „Pécsi Ujság” eredeti távirata.)

Február hó 1-én.	Pénzh. ár. o. é.
1. Magyar aranyárjárdék 4%.	117.—
2. Magyar koronajárdék 4%.	94.70
3. Magyar vasúti kölcsön aranyban 4 1/2%.	127.14
4. Magyar vasúti kölcsön ezüsten 4 1/2%.	127.—
5. Magyar-kei vasút áll. kötv. 1876-ból.	128.—
6. Magyar. földterhém. kötvény 4%.	96.—
7. Halmerési gy. megvaltású kötvény.	100.94
8. Magyar-kei vasút áll. kötv. 1876-ból.	98.—
9. Magyar. nyerményország. kölcsön.	140.12
10. Tiszazsák. és szegedi sorvegylökölcsön.	142.—
11. Osztrák járadék papírban.	98.—
12. Osztrák járadék ezüsten.	97.94
13. Osztrák járadék aranyban.	120.—
14. Osztrák koronajárdék 4%.	—
15. 1890. évi osztrák államosítási kötvény.	102.5
16. Osztrák-magyar bankterjesztés.	42.794
17. Magyar hálhalmán-részvény.	356.—
18. Osztrák hitelintézet részvénye.	313.—
19. Osztr. magy. államvasút részvénye.	19.038
20. 20 frankos arany (Napoleon) or.	61.55
21. Német bródmali márká.	125.90
22. Párisi vista.	50.—
23. 20 márkás arany.	12.30

Iőzés:

Enyhe, helyenkit csapadék.

TÖRVÉNYKEZÉS.

**** Gyilkossági kísérlet.** Hahn György múlt év aug. 1-én Mohácsnál Borsosbába hajózott, ahová Kálmár Vidor korábbi székfőnök, az volt énére, hogy befázt teljesen kiürítettek. Nagy gyermek, kil közt a legidősebb 13, a legutolsó 7 éves sirva álltak az ajtóban, a panaszokozó, hogy anyjok két füstvevénye mindagvaívt testverei lakására. Hahn György lovat ellátta, majd a malomba ment, hogy az örleíni vlt takarmányt hazahozza. Feltele magában, hogy sógorait a ház kirablása miatt kérdőre vonja, de tartózkodott, hogy sógorai megátámadják, miért is a molnár Kerecs Ferenc revolvert magához vette s így ment sógorához. A jó sógorok közt természetesen szövátés keletkezett, minek a következménye az lett, hogy Kerecs Ferenc közt ragadt a kezébe, testvere János ellenben egy dorongot, s így fölgyölközve indultak Hahn György ellen, ki a nála lévő revolvert kétszer lött sógorára. Az egyik lövés Kerecs Ferencet a balhalmánál szúrta. Jánost ellenben az udvarban öt-hatszor körülkergetve, kiützte az utcára s csak azután lött utána. Lovése nem talált. A végtárgyalást vezető bíróság két rendbeli szándékos emberölési kísérlet büntetett látja bebizonyítottnak miért is Hahn Györgyöt bűnösnek modja ki s öt év fegyházbanntetés kiállására az összes költségek fedezésére továbbá 8 év hivatal vesztésre ítélt. A vádat, vedő Bala Aladár dr. és a kir. ügyész Nagy Géza dr. az ítélet ellen felbuzbezt jelentettek be.

**** Közokirat-hamisítás.** Fillingner István nem-tróghi kereskedő lojárlaton az évszámokat 6 illetve 7 évesről mindkét járlaton 5 évesre javította ki. A törvénysek elegendő bizonyítékok hiányában a vádlottat fölmentette, mely ítélet ellen az ügyész felbuzbezt nyújtott be.

**** A pécsi kir. ítélőtáblánál elintézték ügyek lajstroma.** (Rövidítés magyarzata: **h**— részben hagyott el, **o**— megvártatott ítélet, **u**— megvártatott ítélet, **o**— föloldozott, **r**— rendelvényiség vissza, **f. u.** — föllebezés visszautasított, **m. s.** — megsemmisített.)

I. Polgári tanács.

III. Pölcz Gusztáv.

- 17. Kis I. és t. — Gaspar Gy. és t. vegrh. hh.
- 55. Özv. Schönn R-né — Schwab A. gyermekt. m.
- 56. Kacs. U. — Gruber J. igény. hh.
- 88. Strausz S. — Schlesinger J. vegrh. r.
- 92. Kovács M. — Plank F. igény. ms.
- 161. Kis I. — Mokus J-né vegrh. hh.
- 183. Sefcsik J. — Krausz V. és K. igény. r.
- 192. Weiss Zs. — Gróf P. vegrh. hh.
- 229. Plachki & Stegner czég. Altmann A. vegrh. m.
- 230. Julich J-né — Reder K. J. vegrh. r.
- 231. Schmidt és t. — Kindl S. F. vegrh. m.
- 233. Mayer F. — Tantoy Gy. vegrh. r.
- 3350. Lybics I. más igény vagyonának elfoglalása. hh.

III. Bocz Alajos.

- 3426. Schmidt H. rágalom. r. m.
- 3430. Kein F-né bec. sért. r.
- 3453. Tóttósi I. rágalom. hh.
- 3461. Kolovár R. lopás. f. o.
- 3462. Nováki I. — r. m.
- 3734. Gondos M. közcsend el. kih. hh.

Kiadásajánlások

Feller Mihály és Lenkel Lajos.

Pécsi Ipeucum könyvnyomda (Feller Mihály) nyomása. 1894.

1878/1894. 4759

Árverési hirdmény.

Ahírt bírósági kiküldött az 1881. évi LX. t. ca. 102. §-a értelmében czenel közhírre tést, hogy a dárúti kir. járásbírószág 1893. évi 8041. számu végzése következtében, dr. Toldi Béla pécsi ügyvéd által képviselt, Scholz A. és fia pécsi cz. javára, Grossmann Mór és néje kácsi-lalok ellen 31 frt 50 k. s. jár. értevény fogamatostól kielégítési végrehajtás utján feluloglalt és 605 frt 50 k. részűt különféle szovetek és kereskedelmi cikkekölből álló ingóság nyilvános árverésen eladnak.

Mely árverésnek a dárúti kir. járásbírószág 1878/1893. számu végzése folytán 31 frt 50 k. újkövetelés és járuléki erejűk Kácsfaluban, alperes lakásban leendő eszközésére **1894. ik február hó 9. napjának** délután 9 óráig határidőül kitűzettek és ahhoz a veni szándékú okmány megjelvezésé hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX. t. ca. 107. §-t és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legutolsó ígértnek becsésón ahl is eladhatni fognak.

Kelt Dárúton, 1894. évi január 27. napján.

Osokry Dániel,
kir. bír. végrehajtó.

Eddig még fölflimulhatlan!

MAAGER VILMOS-féle valódi-tisztított!

DORSCH

MAJOLAJ

Árcenyileg védett csoma wólásban)

MAAGER VILMOS TEL BÉCSÉSEN.

Az első orvosi szaktudományok által megvizsgáltatott és könnyű emésztőhözteség-nél fogva gyermeknek is különösen ajánlalték és rendeltek mindana esekelőt, melyek az emésztő rendszerben, különösen a mell és tüdő erőstést a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint a fiatalok a vér tisztítását ól akarja érn. — 1 évig ára 1 frt 8 k. és kapható a gyári raktárban Beoben III. 3. ker. Hummárk 3. válla, mely az oszt. helyen, mondatlanság legfőbb győgytárában.

Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László, és a tréningnak győztesárában, Reeb Vilmos, Spitzer Sándor fia és Kózi János kereskedések.

MAAGER VILMOS BÉCS,
III. 3. Hummárk 3.

MAAGER VILMOS ÖST,
Utánzóok a törvény által bűntelnek.

